ANIZINDA YAK BENİ

Yine rüzgâr esti, gönül dağımda.
Dallarım kırıldı, gönül bağımda.
Kurudu yaprağım, sevda çağımda.
Tutuştu gazelim, yanar tüterek.

Bu ateşi söndürmeye, kar gerek.
Testisi elinde, nazlı yar gerek.
Söndürmek yerine, yakar gülerek.
Yanarım gönlümde, yâre har gerek.

Kışım baharımdan, harlı ateşim.
Enkazımı yaktın, tekrar tutuştum.
Dumanımı görüp, sende yetiştin.
Külüm saçlarına değsin uçarak.

Çağdaş-iyim, her çağımda böyleyim.
Bazen bu şehirde, bazen köydeyim.
Aşığım ben sana, daha ne deyim.
Anızında yak beni, üfleyerek.

Süleyman Bektaş
(Çağdaşi)